

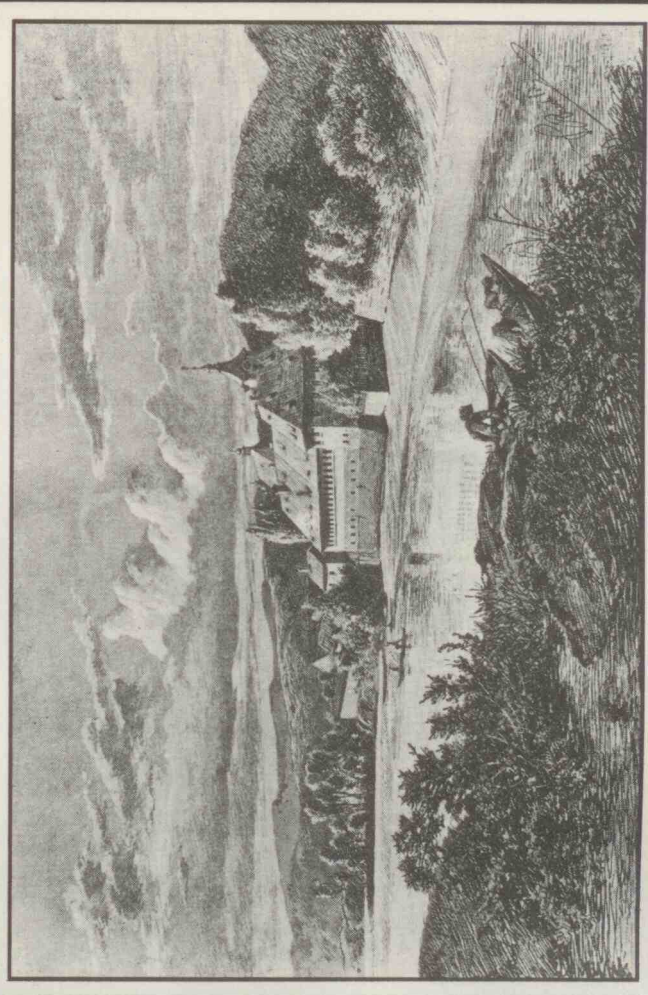
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

16.9

ROČNÍK VII

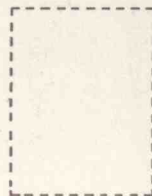
Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

Kolik nás co stojí.

Na tomto místě Kukátka bych chtěl občany seznámit s některými finančními otázkami obce. Postupně si řekneme, co obec financuje, co neopak nefinancuje (a kdo to v tomto případě financuje) a hlavně co nás to stojí.

I když si to ještě plně neuvědomujeme, obec již dnes hospodáří se svými financemi. Sice podstatnou částí příjmů je příspěvek okresu, ale za co to utratíme je nyní plně v naší kompetenci. Jsme samozřejmě omezeni tím, že jsou věci, které musíme financovat, které nemůžeme omezit nebo dokonce zrušit, ale rozhodně můžeme se svými finančními prostředky lépe hospodařit. Mezi naše hlavní finanční závazky patří školství. V tomto příspěvku se proto omezíme na to, jak jsou financovány naše školy - a příště si povíme o dalších.

Jak jistě všichni víte, v naší obci jsou tři školy a dvě školní jídelny. Je to mateřská škola se samostatnou školní jídelnou a bytem školníka, dále základní škola s jídelnou, s novým pavilonem, školní dílnou a bytem školníka a zvláštní škola. Pro potřeby ZŠ využíváme prostory v objektu č. 142, který byl vrácen dceři bý. majitele v rámci restituce a pronajímáme si hřiště a malý sál sokolovny pro tělesnou výchovu dětí.

Základní škola: (údaje jsou uvedeny v tisících Kčs)

koks 240, opravy 60, materiál a drobné předměty 35, školní potřeby a knihy 27, elektřina 93, nájem sokolovny 44, ostatní výdaje 19 (vše v tisících), celkem tedy 518 tisíc Kčs. Celou tuto částku více než půl milionu - platí obec ze svého rozpočtu. Všimněte si, kolik nás stojí topení a kolik elektřina. Máme u nás v obci několik odborníků na racionalizaci vytápění a osvětlení, bylo by dobré, kdyby pomohli snížit tyto náklady.

Co obec nefinancuje? Jsou to náklady na učebnice, které hradí okresní úřad ze svého rozpočtu a které odhaduji pro naši školu na 80 tisíc ročně a dále obec nehradí platy pedagogických i nepedagogických pracovníků škol (školník, uklízečky, kuchařky atd.). Podle údajů, které mám k dispozici, činí hrubé mzdy vyplacené v základní škole za rok 1,150.000 Kčs (jedná se o 27 pedagogů a osm administrativních zaměstnanců, ale ne všichni pracují na plný úvazek). Také platy jdou z prostředků okresního úřadu.

Sečteme-li to vše dohromady, zjistíme, že komplexní náklady na základní školu jsou za rok 1,748.000 Kčs. Zajímavý údaj dostaneme, podělíme-li tuto částku počtem žáků základní školy. Je jich zhruba 380. Zjistíme, že náklady na jednoho žáka za rok jsou 4.600 Kčs, z čehož obec platí 1.363 Kčs, což je necelá třetina.

Mateřská škola: (údaje jsou opět uvedeny v tisících Kčs)
elektrina (včetně vytápění) 99, údržba 50, materiál a DKP 50,
školní potřeby a knihy 20, ostatní výdaje 16 tisíc Kčs, celkem tedy 235.000 Kčs za rok. Tyto výdaje platí obec.

Co obec nefinancuje na MŠ, jsou platy učitelů a správních zaměstnanců podobně jako u základní školy. Mzdy vyplacené v MŠ činí podle odhadu za rok 320.000 Kčs (6 učitelů, kuchařky, školnice, uklízečky), což sečteno činí 555.000 Kčs - komplexní náklady na MŠ. Podělíme-li tuto sumu počtem dětí v MŠ (zhruba 80), zjistíme, že roční náklady na jedno dítě jsou 6.937 Kčs, měsíčně tedy 580 Kčs. A to, prosím, vůbec nepočítám, že obec postavila novou mateřskou školu nákladem cca 5 milionů Kčs a že tato škola stojí na jednom z nejatraktivnějších pozemků v obci. Jehož cena se nikde neobjevuje. Cena těchto nemovitostí by pak zvýšila náklady na jedno dítě o dalších cca 200 Kčs měsíčně.

Myslím si, že to jsou celkem zajímavá čísla a že takto dosud málokdo uvažoval. Jak jsem již řekl úvodem, je školství tou položkou, kterou si obec nemůže dovolit omezit, ale rozhodně musí i zde hospodařit lépe tak, aby prostředky mohly být použity ke kvalitativní výuce a péči o děti a aby nám někdy doslova neutíkaly komínem.

Příště o školní jídelně a dalších výdajích.

V. Kratochvíl

Reálná báseň.

B. Henry

Zlákala ho
věda.
Vystudoval.
Béda!

Nevydržel.
Oběsil se.
Na výplatní
páscé.

U nás v Dobřichovicích
aneb: nebuďte smutnej--

(Výklad poněkud delší, v jehož úvodu je laskavý čtenář požádán o pochopení či odpuštění, zvítězí-li místy komentář nad zpravodajstvím.)

Všenorský starosta Ing. Charvát se ve svém vystoupení na mimořádném zasedání OZ Dobřichovice 12.8. vyjádřil zhruba v tom smyslu, že se děsí okamžiku, kdyby se něco podobného tomu, co zde vidí, začalo dít i ve Všnorech. Inu, útulně renovovaný sál hotelu Pod vinicí si věru zasloužil jinou premiéru. Ale popořádku: 5. zasedání OZ se sešlo 18.7.1991 ještě v přízemních prostorách restaurace Pod vinicí. Zde došlo konečně ke schválení hospodaření za rok 1990, OZ vyslechlo informaci o tom, jakým způsobem dostane obec peníze od okresního úřadu (dostaneme o trochu peněz více, než jsme počítali, můžeme s ním poměrně volně nakládat, ale dodatečně už nic nedostaneme), vyjádřilo záporné stanovisko k privatizaci rekreačního objektu podniku Stavební stroje Zličín (poměr hlasů 8:5, 1 abstinence), diskutovalo o perspektivách zdravotnické péče v Dobřichovicích a rozhodlo se odložit definitivní vyjádření k ředávání objektů OPBH do správy obcí, dokud nebudou k dispozici dostatečně konkrétní informace. Dalším tématem debaty OZ bylo hospodaření s odpady. Bylo rozhodnuto, že OÚ Dobřichovice se bude dále podílet na rekonstrukci skládky v Řevnicích, čímž si zajistí možnost ukládat tam odpad i v dalších letech. Ve druhé poloovině večera pak vystoupili zástupci obecní rady s nabídkou resignace či s návrhem na odvolání rady a starosty, neboť se domnívají, že jejich spolupráce už dlouhou vázne a že nejsou schopni efektivně kooperovat. Důvody shrnul stručně za zbytek rady dr. Kratochvíl, k problému se vyjádřil i starosta B. Kaucký. V kritickém duchu vyzněla i zpráva kontrolní komise. Přes častou proklamovanou dobrou informovanost ostatních členů OZ bylo zřejmé, že jsou všichni tímto sdělením dost zaskočení, stejně jako mnozí z přítomných občanů. V následující diskusi, která se (bohužel) nevyhnula ani osobním útokům ve formě společensky nepřívětivě vhodných a argumentací, které možná nesledovaly jen tolik proklamovaný prospěch obce, bylo rozhodnuto (přes snahu některých členů OZ vyřešit záležitost ještě též večer) svolat mimořádné zasedání OZ na 12.8. a tam vše rozhodnout.

A tak jsme se sešli Pod vinicí 12. srpna v 19 hodin. Napětí v sále zřejmé na první pohled, atmosféra napjatého očekávání. A bylo vektuku na co čekat. Byl to večer, na který zúčastnění dlouho nezapomenou.

Kukátko 2

Kukátko 3

Diskřit začalo hned zpočátku, kdy starosta přečetl svůj (místy docela tajuplný) návrh programu. Okamžitě je podán alternativní návrh a následuje bouřlivá diskuse, opakující ovšem stále tytéž argumenty. Více než hodinu trvala debata o programu, než dal konečně starosta hlasovat, aby se ukázalo, která varianta má větší podporu. Jádro problému sppčívalo zřejmě v tom, že na informativní schůzce předešlý večer, kde bylo přítomno 12 členů OZ, bylo dohodnuto nepokoušet se o nemožné, tj. o stanovení podílu viny jednotlivců, prosítě hlasovat o odvolání starosty i rady jako celku, neboť starosta je též členem rady, rada jako celek nepracuje dobře a na vzniklé situaci nese každý svůj díl viny. Starostův návrh programu však vychází z názoru, že je třeba hlasovat stejně jako se volilo, tedy zvlášť o starostovi a zvlášť o zbytku rady. Navíc že je třeba, aby před hlasováním obě strany podrobně zdůvodnily svá stanoviska a obhájily své postoje. Toto získává značnou odezvu i u publika, v němž starostovi příznivci tvoří nezanedbatelnou a chvílemi dost bojovnou část. Neboť i sál chce vědět více. Kompromisní variantu programu formuluje ing. Havlík. Dostávají v ní prostor k obhájení svých stanovisek jak starosta, tak zbytek rady, přičemž podrobnosti mechanismu hlasování o důvěře se odkládají až na chvíli před samotným hlasováním. Když se konečně o návrzích hlasuje, získává Havlíkův návrh 8 hlasů, je přijat a stává se tedy základem dalšího jednání. Vzrušení ovšem neopadá. Slovo dostává dr. V. Kratochvíl, aby vysvětlil stanovisko zbytku rady. Znovu zdůrazňuje, že se nejedná o návrh na odvolání starosty či o útok proti němu, jak soudí někteří oponenti, ale o odvolání celé rady, neboť ta jako celek řádně nefunguje. Všechny pět jejích členů nese svůj díl odpovědnosti, nevidí ale důvod diskutovat o odpovědnosti jednotlivců, neboť je velmi těžké dobrat se nějaké absolutní pravdy, na adresu starosty poznamenává, že nedostatečně uvádí v život rozhodnutí rady (jakožto jediný člen rady, který je zaměstnancem OÚ), nepřipravuje dostatečně půdu pro jednání, nedokáže je konstruktivně vést k cíli. Jednání jsou pak neúměrně dlouhá (často až 10 hodin), jejich efekt je přitom malý, dlouho se řeší problémy méně podstatné, ale odsouvají se věci důležité, narůstají resty, starosta často prosazuje svůj názor, i když je přehlasován v poměru 4:1. Tyto závěry se pokouší dokumentovat na některých konkrétních příkladech.

Starosta odpovídá vzápětí. Také on ve své obsáhlé obhajobě zdůrazňuje, že rada nepracuje jako tým. Již od počátku jsou podle jeho názoru cítit zásadní rozpory. Domnívá se ovšem, že i přes různost názorů se podařilo dokončit řadu věcí. On sám však několikrát považoval za nutné využít svého práva nerespektovat rozhodnutí rady a předložit problém k diskusi OZ, neboť některá stanoviska rady byla v rozporu s jeho přesvědčením. Podstatu problému špatného fungování rady i OÚ vidí v názoru na činnost komisi. Zatímco někteří členové rady i OZ soudí, že je třeba ponechat jen zákonem předepsanou komisi finanční a kontrolní a ostatní zrušit (prý jako bolševický přežitek), starosta trvá na tom, že práce dobrovolných aktivistů v komisích je vzhledem ke značnému množství neokladných úkolů v současné době nenahraditelná. OÚ není v situaci, kdy by si mohl dovolit najímat a platit druhou stranou tolik požadované a diskutované odborníky. Proto prý od počátku prosazuje názor, aby byla v podstatě zachována stávající struktura komisi a poté podle potřeby obměňována či redukována. Koneckonců je podle jeho názoru vždy lepší, rozhoduje-li skupina lidí, kteří diskutují, hlasují a vzájemně se kontrolují, než najatý úředník. Domníval se, že bude efektivní, když si všichni členové OZ podle svého zájmu a profesního zaměření vyberou určitou oblast a vytvoří si kolem sebe tým spolupracovníků z řad spoluobčanů. Nejen v zasedání OZ, ale i v této drobné práci vidí podstatu veřejné činnosti a práce pro obec. Díky uvedeným postojům některých členů rady i OZ tento model práce ale nefunguje. Některé komise podle jeho názoru nepracují a hromadí se nevyřízená agenda (např. komise bytová - ved. P. Vyhna, komise sociální - ved. dr. Slezák atd.). V závěru starosta ještě zaujímá své stanovisko k některým konkrétním výtkám a konstatuje, že mu jde o to, aby nevznikli precedens, aby se starosta nestal loutkou v rukou některých členů OZ a rady. Proto že by jeho činnost měla být podpořena určitými pravomocemi vzhledem k jeho odpovědnosti za správu obce.

Následuje vzrušená diskuse členů OZ, do níž výkřiky i souvislejšími monology vstupují občané. Starosta je opět obviňován z autoritativního prosazování svých názorů, ze zkrslování a překrucování skutečnosti, z neproduktivního vedení jednání. Hájí se opět poukazem na své přesvědčení a na snahu dbát prospěchu obce. Konstatuje např., že má-li být pod něčím podepsán, musí s tím také vnitřně souhlasit.

Opět nemítá opozice, že starosta by se měl podřídit výsledkům hlasování, že nezasahuje svoji osobu, ale kolektivní orgán a výsledky jeho dohody. Kritické výhrady znějí i z úst předsedy kontrolní komise ing. Šanovce. Ozývají se však i slova o spiknutí, o podrážení nohou starostovi, někteří občané vyjadřují nevoli nad tím, jak jsou některé konkrétní projevy prezentovány. Vzduchem poletují invokativy (polohlasné i hlasné), ale i projevy podpory jedné i druhé straně. Náhle to vypadá, jako by v sále existovaly jen dvě barvy, černá a bílá. Objevuje se i názor, že je třeba zvolit nejen nového starostu, ale zvolit i radu v podstatně odlišném složení (ing. Havlík). Krátce nato zazní (jako již v posledních měsících mnohokrát) myšlenka, že v takových veřejných funkcích by neměli být soukromí podnikatelé (p. Ráž). Za mlčení ostatních podnikatelů, kteří jsou v radě a v OZ, na tuto invektivu odpovídá ten, jemuž byla původně určena, ing. Havlík. Zdůrazňuje, že naopak bývalo zvykem, že podnikatelé, kteří chtěli a mohli prospět své obci, bývali i členy obecní správy. Zároveň vyhláší, že nemá v úmyslu kandidovat ani na funkci starosty, ani do rady. Diskusi už nikdo neřídí, vládne zmatek. Situaci pomáhají uklidňovat až slova p. J. Špačka, který hovoří o nesmyslnosti osobních invektiv a vyzývá ke konstruktivnímu jednání. Dochází tedy na lámání chleba. Konečně dostává večer dramatický spád.

Všemi hlasy je zvolena volební komise ve složení: ing. Šanovec, O. Vrbenský, ing. Havlík. Poté je po krátké diskusi poměrem hlasů 8:6 rozhodnuto, že nejprve se bude hlasovat o odvolání starosty a poté o odvolání zbytku rady. Ing. Havlík vysvětluje pravidla hlasování a rozdává hlasovací lístky. Napětí vrcholí. Rychlé tajné hlasování - už komise hlásí jednotlivé hlasy pro a proti: 10 hlasů pro odvolání starosty, 4 proti. Starosta je tedy odvolán. Následuje v staccatovém rytmu hlasování o radě: všech 14 hlasů pro její odvolání. Tak. A nemáme ani radu, ani starostu, Nevadí. Zvolíme si nově. Přičten a doplněn volební řád. Oznámení kandidáti na funkci starosty. B. Kaucký se vzhledem k výsledkům předchozího hlasování o starostovi vzdává kandidatury. Zbývají D. Doležalová a dr. A. Šarounová.

1. kolo: D. Doležalová 2 hlasy,

dr. Šarounová 5 hlasů, 7 lístků neplatných
Do druhého kola postupuje dr. Šarounová.

2. kolo: dr. Šarounová 7 hlasů, 7 lístků neplatných,
3. kolo: dr. Šarounová 7 hlasů, 7 lístků neplatných.

Starosta tedy nezvolen, neboť nadpoloviční většina z 15 je osm. Za této situace se nezdá ani účelné volit radu a více starostu, vše je tedy odloženo do dalšího mimořádného zasedání.

V této chvíli zástupci KSČM předávají písemnou abdikaci p. Petra Maliny na funkci člena OZ, datovanou 9. 8. 91. Petr Malina tedy 9. 8. podepsal abdikaci, nicméně podle ústního sdělení některých členů OZ ještě 12. 8. ráno přislíbil svoji účast na zasedání. Nepřišel, oficiálně byl veden jako omluvený, takže nehlasoval, ale zároveň byl započítán do počtu 15 konšelů. Náhradník za něho hlasovat nemohl. Abdikace byla podána až po hlasování.

Za P. Malinu nastupuje jako druhý náhradník MUDr. Horných (první náhradník p. Smetana se svého práva vzdal). Dr. Horných ještě téhož večera skládá do rukou starosty slib. Konšelů je tedy opět 15. Vzniká nápad za této situace ukončit jednání a po krátké přestávce uskutečnit jednání nové a pokusit se volby dovést do konce. Tento návrh je dokonce odhlasován (deset hlasů pro). Po přestávce je však některými diskutujícími zpochybňován (formálně je prý třeba nejprve vyvést zápis z tohoto jednání, je lépe věc odložit a znovu promyslet etc.). Aniž byl tedy zrušen výsledek předchozího hlasování, je zformulováno usnesení, určeno datum příštího zasedání (25. 8.) a zhruba ve 23.15 odcházíme spící obcí ke svým popisným číslům. Někteří rozhořčení, jiní smutní, jiní zděšení a jiní zase s pocitem hluboké deprese. Jen málokterí (pokud vůbec někteří) s pocitem uspokojení. Hlava jako včelí úl. Člověk by chtěl říci s M. Urdem (Král Vávra): „Jsem se moc nevycejchnovali... Celý sál, prosím, včetně publika. Co se to s námi vlastně stalo? Zhloupili jsme? Neumíme si udělat pořádek ve vlastní správě? Vlastních věcí veřejných? Nebo je to normální a nic se neděje? Je to pořád ona škola demokracie? Jenom na to nejsme zvyklí? Odpovídi se hledají těžko. A módní je kritika a sarkasmus, větší venkocem dost jednoduché (mimo chodem: srovnajme si průběh těchto zasedání a naše pocity po nich s průběhem zasedání MNV ještě za doby Miloše posledního a s naší tehdejší reakcí na ně. K čemu dojdeme? Nemyslím, že to je srovnávání nesrovnatelného...).

OZ je seskupením, které nevzniklo racionálním výběrem, ale jako výsledek voleb. U takových skupin je vždy trochu riziko, že to v týmové práci nebude úplně klapat. Trochu jiné je to u rady. Ta měla být asi zvolena s perspektivou efektivní kolektivní práce (každý přece chtěl to nejlepší pro obec). Dnešní krize ukázala, že se to

nepovedlo (v takových chvílích má někdy cenu zlata i umění kompromisu). Inu, co dělat. Není to žádná tregedie. Jestliže nějaký takto vzniklý tým zjistí, že nemůže spolupracovat, prostě nabídně resignaci nebo se podrobí hlasování o důvěře. Nebo jestliže některý člen takového týmu nesouhlasí s jeho rozhodnutími, je v menšině, ale nehodlá se jim podřídít, pak mu nezbyvá než nechat problematiku posoudit širšímu seskupení nebo nabídnout vlastní resignaci. A vlastně ani nerozhoduje, kdo je vinen, či kdo je vinen více či méně. Vinni jsou všichni kolektivně a ukázala to i obsáhlá diskuse. Objektivní pravda v ní nalezena nebyla, každá strana hájila pravdu svou, každý občan v publiku to také viděl po svém. Ukázala se ale dost zřetelně skutečnost, že jak práce rady, tak i práce OÚ i OZ nese stopy chaotičnosti, nedůslednosti, nepřehlednosti. Starosta argumentuje svou vizí prospěchu obce a žehrá na nedostatek pravomocí. Rada si nařiká, že musí řešit úplně všechno, komise zase často nevědí, co vlastně mohou, jaké mají pravomoci a kompetence, takže některé věci se řeší pro jistotu dvakrát (v komisích i v radě). OZ nemá také jasný názor na to, co by mělo spadat do jeho jednání a co je možno přenechat radě. A občan se v tom pak nevyzná vůbec. Vlastně ani pořádně neví, jaké komise dnes pracují, jaké je jejich obsazení, jaká náplň práce a jaká je pro obyčejného člověka možnost získat o jednání komisi informace či sdělit komisi nějaký problém nebo nabídnout pomoc. Čestnou výjimku tvoří pouze komise pro školství a kulturu (předsedkyně dr. Šarounová), která všechny tyto údaje zveřejnila brzy po svém ustavení ve vitrině proti škole. Začátky jsou těžké. Ale co jsou začátky a kde končí? A čas hrozně letí. Pluralita názorů a debata je krásná věc, ale i ona musí mít jakýsi řád, musí být vedena v jakési vnitřní pokoře ducha. Chaotické vedení zasedání (s výjimkou volební části) plně skrytých i otevřených vášní (i v publiku), černobílá vidění problémů, snahy prosadit za každou cenu svůj názor, to vskutku není způsob, který by vnesl do duše radost. A volby, při nichž se ukázalo, že jediné dvě kandidátky, které mezi námi zvolenou patnáctkou byly ochotny vzít na sebe v této situaci tíhu starostenského úřadu, jsou absolutně nepřijatelné pro 7 členů OZ. Těchto 7 členů OZ tedy třikrát odevzdalo neplatné lístky. Na žádném protikandidátovi se neshodli. Dosáhli ale, aby nebyla zvolena ta, kterou nechtěli. Řada přítomných se ptala:

Co dál? Co tím sledují tito námi zvolení zastupitelé? Jakou mají alternativu? Inu, až tyhle řádky budete číst, budete to snad už vědět. Takže závěr: probuďte se, vždyť máme konečné šanci žít jako lidi!

J. Matl, Kukátko

SPOLKY

Sdružení DOMOV

Každý člověk potřebuje k životu "chléb náš vezdejší" a střechu nad hlavou, ke šťastnému životu dobré přátele - a ke klidu jistotu, že bude mít za všech okolností domov. Již několikrát jsem v Kukátku psala o nutnosti zajistit takový domov těm našim spoluobčanům, kteří jsou osamělí, nemocní či oslabení věkem a nemohou se sami o všechny své potřeby postarat. V naší obci žije mnoho občanů důchodového věku. Někteří jsou číperní jako rybičky, jiní jsou obklopeni láskou svých dětí, ale jsou mezi námi i lidé smutnějšího osudu. A právě jim je nejvíce zapotřebí klidu, péče a jistoty, že na ně jejich obec nezapomíná.

Protože cesta od záměru k cíli je velmi složitá a protože nemůžeme čekat, až nám "někdo" pomůže, rozhodli jsme se založit z řad našich občanů sdružení DOMOV, které má jediný cíl: usnadnit našim důchodcům život jistotou domova.

Dovolte, auy, jako citaci několik částí stanov sdružení DOMOV:

"Poslání sdružení:

Sdružení DOMOV je nepolitická skupina dobrovolných pracovníků, kteří mají dva základní úkoly:

- získávat prostředky k vybudování domu sociální péče v Dobříchovicích,

- prosadit jeho výstavbu a dále bdít nad provozem tohoto domu.

V Dobříchovicích žije přibližně 600 důchodců a obec jim zatím nemá kromě nezbytného minima co poskytnout. Cílem sdružení DOMOV je dobře fungující dům sociální péče v obci, který by poskytl oby-

tování méně pohyblivým občanům, starším lidem osamělým či nemocným - a dále stravování a sociální služby dalším důchodcům v obci podle jejich potřeb.

Domníváme se, že je naší povinností umožnit lidem, kteří řadu let žijí v Dobřichovicích, aby i závěr života mohli strávit mezi svými přáteli ve své obci, která je jejich domovem."

"Členství ve sdružení jedobrovolné. Všichni členové sdružení mají stejná práva a povinnosti. Členem sdružení může být každý, kdo dosáhl plnoletosti, dodržuje stanov a nepoškozuje zájmy sdružení DOMOV. Minimální výši členského příspěvku určuje valná hromada."

" Finanční prostředky i případný další majetek pro výstavbu a provoz domu sociální péče shromažďuje sdružení Domov takto:

- členskými příspěvky
- získáním dotací
- vyhledáváním sponzorů
- vlastní obchodní činností
- dědičnými odkazy a jinými dary
- z charitativních zdrojů."

A ještě jedno ustanovení, k jehož aplikaci - doufejme - nedojde:

" V případě zániku sdružení DOMOV rozhodne o majetku poslední valná hromada. Majetek však nesmí být použit k jiným než sociálním účelům.--"

V přípravném výboru sdružení pracuje Petra Czumalová, ing. Magdalena Kadlecová a dr. Alena Šarounová.

Věřím, že vás naše zpráva potěšila. Musím však varovat před přílišným optimismem. Rozhodnout se bývá mnohem jednodušší než potom vytrvat. Založením sdružení DOMOV jsme učinili pouze první krůček na dlouhé a obtížné cestě. Cíle nedosáhneme dnes ani zítra, ale tak už to v životě chodí. Nic na světě není zadarmo.

Chcete-li se dozvědět podrobnosti o sdružení DOMOV, přijďte na zakládající valnou hromadu (z účasti na ní povinnost vstoupit do sdružení neplatí). Bude se konat začátkem října a o přesném termínu se dozvíte z plakátů i hlášení místního rozhlasu. Tešíme se na vaši účast.

Za sdružení DOMOV Alena Šarounová

KULTURA

Přišli jste?

V sále naší osvětové besedy jste měli možnost vidět již celou řadu výstav obrazů, fotografií i jiných uměleckých děl. Jejich autoři byli známí, uznávaní tvůrci - i začátečníci, kteří zde vystoupili poprvé. Počátkem července jsme uspořádali výstavu, která z této řady poněkud vybočuje - a to hned v několika směrech. Již její název "Výstava umělec-je-kých děl" naznačuje, že jde o jistou nadsázku, humorný nadhled nad četnými starostmi našeho života. Humor má mnoho tváří, může být úsměvný i ironický, diagnosticky krutý i léčivý--- Bohatou škálu jeho odstínů jsme mohli prociťit v naší "výstavní síni".

Autor vystavovaných prací "B. Henry" zde předvedl (pro širokou veřejnost to byla premiéra) nejen díla výtvarná, ale též ukázky své poesie - aforismy, satirická díla i verše důrazně varující lidi před samolibostí naší civilizace. Z celé jeho tvorby vyznačuje pronikavý intelekt i citlivý pohled na svět, láska k humoru i jakási tesknost moudrosti, která přichází k lidem pouze branou nelehkých životních zkušeností.

Výstava, instalovaná netradičním způsobem podtrhujícím atmosféru jednotlivých děl, měla každému návštěvníku co nabídnout - ať už šlo o koláž, na nichž vstupem "přírody" do města nachází město samo nové dimenze své existence, výtvarnou kritiku politické mnohomluvnosti, úsměvné aplikace geometrických pouček na život kolem nás, vážnější cyklus "Hlavy" či filosoficky pojatá díla nutící nás k sebezpytování svědomí (Velký třesk aj.)

Kromě obvyklých návštěvníků jsme ve výstavní síni uvítali skupinu učitelů matematiky, kteří zde byli na "letní škole" a účastnili se vernisáže - a na závěr výstavy profesionální fotografy, kteří měli svůj sraz v Řevnicích u p. Šplíchalové. Část výstavy shlédli i návštěvníci půvabného koncertu "Setkání s melodií", protože členové Komorní opery Praha J. a K. Mrázekovi zpívali operní a operetní melodie za doprovodu J. Šarouna v sále OB ještě

v době trvání výstavy. Oba pěvci znají velká divadla a koncertní sály většíny evropských velkoměst. Snad vás potěší, že se jim přesto náš "kulturní chlív" velice líbil. Svou atmosférou, dobrou akustikou, vnímavým obecenstvím - i částí výstavy (střed jsme museli přechodně vyklidit pro obecenstvo) "B. Henryho", o níž jsem vám napsala pár svých dojmů.

Všimněte si, že se náš sál pomalu stává světovým ! Umožňuje nám setkání s českými umělci, které uznává svět, vykročení dosud neznámých i vystoupení úspěšných umělců zahraničních (jen letos v Dobřichovicích hráli a zpívali: dechové kvinteto z Havany, paní K. Mrázková - Německo, paní B. Finková - Rakousko ...).

Vážíme si možnosti, která je mnohým větším obcím odopřena!

/AŠ/

Ukázky z díla "B. Henryho"

Varování:

Každý monument

je jen na moment!

Šestislabičná filosofie života:

Žít rovně

i v hovně!

Nepřímá úměrnost:

Čím méně nás tu bude,

tím víc budeme mít prostoru pro diskusi.

Turistická:

Bez košile, bez pohorek

sápal jsem se na pahorek,

Mocně. Jako Iljušin.

Pahorek byl Venušin.

Pod ptačím hnízdem:

Guanó.

Výlet do Evropy.

" Jan Neubert - ART Photography - ALBIN UPP GALLERI & KUNSTKAFÉ 21.9.-3.10.1991", oznamují na náročných norských hlavního města plakáty se snovým snímek Karlova mostu. Kolekci autorsky adjustovaných barevných zvětšení a pozoruhodných hodin, spojovacíích fotografií se sochařskou konstrukcí, jsme měli díky autorovi a Společnosti Dobřichovice možnost spatřit dříve než norské publikum; od 9. do 11. srpna ji hostil sál čp. 26. Páteční vernisáž a následující dva víkendové dny nenechaly možnost nahlédnout do Evropy nevyužitou, zájem byl navzdory prázdninové podřimlosti Dobřichovic mimořádný a sál opět prokázal svou schopnost proměny ve výstavní síň. Podvečerní vernisáž s vystoupením rozšířené Úschovny kol otevřela znovu otázky spojené s našim vstupem do Evropy. Otiskujeme podstatnou část zahajovacího proslovu teoretika umění dr. Vladimíra Czumala:

" Bývá zvykem, ne právě dobrým, klást při podobných příležitostech pochybovačné otázky. Může dnešní Evropu zajímat současné české umění? Jakým způsobem je prezentovat? Má při té příležitosti mluvit německy, francouzsky, italsky nebo anglicky s množstvím světáckých amerikanismů? Podíváme-li se, jak Evropa na současnou českou výtvarnou produkci reaguje, zjistíme, že sice nemáme důvod k přílišnému přeceňování, ale ani k příznačnému českému mindráku outsidera. Čtyřicetiletá izolace a uměle zmrtvělé bezčasí nás v umění neoddělily od ostatní Evropy tolik, jako v ostatních oblastech lidské činnosti. Dokonce lze říci, že zglajchšaltované Čechy uchovaly evropské kultuře některé autentické hodnoty, k nimž se nyní ráda vrací. Odpověď na jednu ze vstupních pochybovačných otázek je jednoduchá: Evropu zajímá české umění, pokud mluví česky. Dokáže v něm ocenit hodnoty, které její vlastní umělecká nadprůduke poněkud naředila: cudnost sdělování a samu přítomnost mnohoobsažného sdělení, komorní ladění výrazových prostředků, které se reflexivně vyhýbá halasnému křiku a nabuřelému patosu, jakousi existenciální opravdovost, doslova niternou životní zainteresovanost tvůrce, neexkluzivnost, invenčnost, vynalézavost, již jsme zvyklí překonávat omezenost možnosti a prostředků, a konec konců i

řemeslnou stránku, která chrání před strojovou sterilitou. K tomu přistupuje společný jmenovatel českého umění všech historických období, lyrismus, který je ještě slovenský, ale nemá v sobě hrozivou sebezničující hloubku vzdálenějšího Východu, a česká schopnost elegantně shazovat přílišnou závažnost, vážnost a sebevážnost vtipem, ironií a sebeironií.

Mluvil jsem velmi obecně, ale nepřestal jsem ani na okamžik mluvit o dílech Jana Neuberta, mezi nimiž stojíme, nepřestal jsem ani na okamžik mluvit o tom, čím je Neubertova tvorba evropská.

Odpověď pochybovačům je vlastně velmi jednoduchá: Uspěje-li Jan Neubert v Dobříchovicích, nemusí se bát, že by neuspěl v Oslo. Alespoň na chvíli tedy vítějte v Evropě."

Podmínka byla vrchovatě splněna: Jan Neubert v Dobříchovicích uspěl. Budete-li mezi 21. zářím a 3. říjnem v Oslo, můžete se přesvědčit o pravdivosti druhé poloviny tvrzení v Albin Upp Galleri, Briskebyvn. 42.

L.P.

Nepřehlédněte

Upozornění.

Vážení spoluobčané, redakční rada Kukátka připravuje vydání mimořádného čísla, které by vám poskytlo trvalejší informace o všem, co můžete potřebovat: o tísňovém volání, úředních hodinách, službách a otvíracích dobách všech zařízení, která vám v obci mají sloužit - atd.

Protože chceme, aby toto informační číslo bylo co nejpodrobnější, vyzýváme všechny místní podnikatele, kteří chtějí poskytovat své služby našim občanům, aby do redakce Kukátka zaslali stručnou zprávu o svých možnostech (jméno, adresa, telefon, druh služby, otvírací doba, případně další údaje), chtějí-li být v našem seznamu uvedeni. Materiály pro mimořádné číslo Kukátka přijímáme do konce listopadu 1991. Cena tohoto čísla bude stanovena tak, aby byly pokryty náklady na jeho vydání (tj. bez dotace UVD), ale proto, že jde o praktické informace trvalého rázu, věříme, že budete mít o tento výtisk zájem.

Redakce

25.8.1991 se v 18 hodin sešlo OZ k dalšímu mimořádnému zasedání. Mělo jediný úkol: zvolit starostu, místostarostu a ostatní členy rady. Když účastníci tohoto bouřlivého večera kolem čtvrt na deset odcházejí domů (nepočítáme-li ten četný houfec, který demonstrativně, leč trochu komicky opustil sál mnohem dříve), mohli být spokojeni s tím, že tento úkol byl z velké části splněn. Popořádku: starostkou byla v tajném hlasování všech 15 členů OZ zvolena paní Dagmar DOLEŽALOVÁ, která byla také jedinou kandidátkou (dr. Šarounová od kandidatury odstoupila). Při volbě obdržela 10 hlasů (pět lístků bylo neplatných, tedy výrazně změněný poměr proti hlasování 12.8.91).

Na čtyři další místa v obecní radě z 15 konšelů kandidovali pouze ze dr. V. Kratochvíl, dr. A. Šarounová, ing. L. Štika a p. P. Vyhna. V prvním kole voleb byli za členy rady zvoleni: dr. ŠAROUNOVÁ (14 hlasů), dr. KRATOCHVÍL (11) a ing. ŠTIKA (10). P. Vyhna obdržel 7 hlasů, což není nadpoloviční většina. Postoupil však do druhého kola. V něm dostal rovněž 7 hlasů - zvolen tedy nebyl. OZ rozhodlo, že zbývající člen rady bude volen na dalších zasedání OZ.

Po delší debatě byla provedena i volba místostarosty. Volilo se ze tří členů rady. Místostarostou byl zvolen osmi hlasy dr. KRATOCHVÍL. Proti průběhu voleb místostarosty a ostatních členů rady podal protest člen OZ B. Kaucký (žádal přezkoumání regulérnosti voleb vyšším orgánem).

Může se tedy zdát, že krize je pomalu zažehnávana. Obec má opět starostu, místostarostu, v dohledné době bude mít snad i kompletní radu. Mohlo by se tedy začít pracovat (naději, že se podaří vytvořit efektivně pracující tým, vyjádřila po svém zvolení právě D. Doležalová v krátkém diskusním příspěvku). Proč ale po tomhle večeru zůstává v duši opět pocit smutku? Vášně totiž opět svedly úspěšný boj s rozumem. Atmosféra připomínala spíš přetopený kotelní hrozící výbuchem. Nebo fotbalové utkání. Vlastně ani v lajkonoši nechyběli. Časté bouře v sále a výkřiky přerušující jednání, invektivy, jednostrannost a neobjektivita, demagogie a populismus provokující již tak dost bojovné příznivce v publiku, chaotické vedení jednání. Zaslouchli jsme i silné volání některých konšelů po nových obecních volbách, mocně podpořené mládkou

v sále. Stačí. Rozbory příčin a komentáře jsme publikovali již v Kukátce 6/90 až 7/91. Mysleme spíš dopředu. Popřejme nové paní starostce hodně štěstí, dobré spolupracovníky a objektivní spoluobčany. Bude je potřebovat.

J. Matl

Z redakční rady:

Předseda redakční rady a odpovědný redaktor Kukátka ing. Ondřej Němec odjel uprostřed prázdnin na odbornou praxi do Spolkové republiky Německo a brzy se nám odtud ohlásí původní reportáží. Po dobu jeho nepřítomnosti ho ve funkci odpovědného redaktora zastupují PhDr. Jiří Matl a PhDr. Vladimír Czumalo.

INZERCE

Studentka hledá ubytování v Dobřichovicích nebo blízkém okolí na trati Beroun - Praha. Nabídky na telefon 181 34 56 nebo na adresu Jana Kopecká, 338 21 Osek č. 40

K 9/91 - 01

Prodám pravý přední blatník na starý typ vozu Š 105, 120 (nový)

Zn.: tel. 991 2306
K 9/91 - 02

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O . Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává UVD Dobřichovice. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec, redaktori: PhDr. V. Czumalo, ing. V. Dyk, ing. D. Havlík, PhDr. J. Matl, M. Němcová, ing. J. Šimandl, PhDr. A. Sarounová. Tisk: Jan Kaliba, Modřany. Cena 2 Kčs. Uzavírka tohoto čísla 26.8.1991, uzávěrka příštího čísla cca 18. září 91. Adresa: UVD Dobřichovice, red. rada časop. Kukátka, 252 29 Dobřichovice